

Predseda súdnej rady Mazák: Je koniec vybavovania na súdoch

Bratislavská sudkyňa Jelínková Dudzíková zorganizovala výzvu, aby ste odstúpili ako predseda súdnej rady, pretože podľa nej môže byť vašim ďalším pôsobením vo funkcii vážne ohrozená dôveryhodnosť justície. Podpísalo ju 63 aktívnych sudcov z približne 1200. Ako ten počet vnímate?

Aktívnych sudcov je 1452, nie 1200. Výzvu som nečítal, ale to, čo som počul, tak tomu nerozumiem. A keďže tomu nerozumiem, tak som vydal krátke vyhlásenie, že neodstúpim, nevidím na to žiadny dôvod.

Číslo 63 vnímate ako?

Názor každého človeka je významný a treba ho rešpektovať. 63 názorov je hodných toho, aby ich človek vnímal ako nejaké memento alebo kritiku. Ale so zreteľom na to, koľko je sudcov a sudkýň na Slovensku, a že som dostal desiatky podporných e-mailov, tak to číslo vyjadruje len negatívny názor nepatrného zlomku. Podľa niektorých informácií z týchto kruhov som dospel aj k tomu, že niektoré podpisy boli urobené pod určitým nátlakom, prehováraním. Možno je to klebeta, nezaujímalo ma to. Neprekáža mi, že negatívne hodnotia moju prácu, ale prekáža mi ten neveriteľne vulgárny a urážlivý slovník, ktorý je nehodný sudcov Slovenskej republiky. To je jediné, čo ma zamrzelo.

Výzvu spoluorganizovali ešte dvaja sudcovia Ayše Pružinec Eren a sudca Števík. Vyčítajú vám aj list, ktorý ste poslali prezidentke Konzultačnej rady európskych sudcov, v ktorom ste sa vyjadrovali k listu prezidenta Združenia sudcov Slovenska Františka Moznera. Ten kritizoval súdnu mapu a s tým súvisiace zmeny, ale vy ste v tom liste o Moznerovi napísali, že sa spomína v Threeme a že je podozrivý z pokusu o spoluprácu s tými, ktorí sú vo väzbe za vraždu Jána Kuciaka a Martiny Kušnírovej. To sa mnohých sudcov a hlavne Moznera dotklo a vy ste sa mu už aj ospravedlnili. Bola to chyba?

Bola to veľká chyba a osobné zlyhanie vo vypätej osobnej situácii. Veľmi ma to mrzelo, preto som sa rozhodol aj ospravedlniť sa, bol som osobne s pánom sudcom Moznerom. Chyba bola vyvolaná viacerými okolnosťami, ale bez ohľadu na to, či by to bola pravda alebo nie, takéto niečo nepatrí do listu adresovaného medzinárodnej inštitúcii a uvedomil som si to veľmi skoro. Stalo sa mi to v živote možno dvakrát a nepovažoval som to za nič mimoriadne. Bolo to vo vypätej situácii, keď okolo nás lietali veľmi vážne podozrenia. Bol to zbytočný osobný útok voči sudcovi Moznerovi, mrzí ma to a tým to považujem za uzavreté. Pán sudca Mozner moje ospravedlnenie prijal v plnom rozsahu.

Sudca Mozner nie je jediný, ktorý sa spomínal v Threeme v tom zmysle, že o ňom hovorili iné osoby, tu konkrétne Kočner s Jankovskou. Ako sa pozerat' na sudcov, o ktorých sa v Threeme rozprávajú iné osoby? Najvyšší súd to napríklad pri sudkyni Macejkovej v minulosti vyhodnotil tak, že to nie je dôvod na vylúčenie z konania.

V justícii sa za posledné roky rozmohol taký „nešvár“. Rozpráva sa veľa neopodstatnených vecí. Advokát je schopný vojsť do kancelárie sudcu, spýtať sa ho, koľko je hodín, a potom klientovi povedať, že to u sudcu vybavil. Bohužiaľ, toto bola dosť rozšírená prax. Toto sa stalo veľakrát. Napríklad Monika Jankovská hovorila, že zachránila krk strýkovi pána Moznera – pánovi Sopoligovi. Vie sa, že takéto reči sa vedú, ale treba dôkazy. Treba k tomu pristupovať opatrne, a to bola aj moja osobná chyba, že som toto napísal len na základe podozrení, toho, čo povedali pani Urbancová, Jankovská, Kočner.

Napriek ospravedlneniu člena súdnej rady Marcela Kosová povedala, že predseda Najvyššieho súdu Ján Šikuta ju informoval, že to, čo ste urobili, je horšie ako ohýbanie práva, obrátil sa na ministerku spravodlivosti Máriu Kolíkovú a tá mu vraj povedala, že nerozumie, o čom hovorí, keďže ste sa ospravedlnili. Ste o tomto informovaný?

Čítal som vyhlásenie predsedu Najvyššieho súdu, ale tiež mu nerozumiem. List poradnému orgánu európskych sudcov som napísal v novembri 2020. Pán predseda Najvyššieho súdu sa zobudil dnes?

Povedal, že ste znevážili celý Najvyšší súd.

Je to rok a štvrť. Ide o nejaké nedorozumenie. Po mojom liste bol pán Mozner zvolený za predsedu trestnoprávneho kolégia, žiadne zneváženie nebolo cítiť, ani sa o tom nehovorilo. Nerozumiem, prečo dnes pán Šikuta otvára túto otázku. Skôr ju otvára asi preto, že som hlasoval proti jeho vymenovaniu za predsedu Najvyššieho súdu a som voči nemu vtedy, keď je to nevyhnutné, kritický. Nemá žiadne kompetencie, aby ovplyvňoval chod a zloženie súdnej rady.

Pani Kosová sa vraj snaží zohnať päť hlasov v súdnej rade, ktorí by navrhli vaše odvolanie z funkcie, za čo by muselo hlasovať desať členov. Je to reálne?

Neviem, či je to reálne. Zatiaľ cítim v súdnej rade podporu. To, čo robí pani Kosová, je legitímne, nevidím na tom nič zlé. Keby som nemal podporu, nemám žiadny problém skončiť v súdnej rade. Ja moju funkciu považujem za službu tomuto štátu. Je to pozícia, kde som cítil, že môžem niečím prispieť, ale že by som chcel na tejto stoličke zotrvať za každú cenu, tak to vôbec nie.

Ďalej vám títo sudcovia vyčítajú napríklad to, že ste zasadli v komisii vlády pre obnovu dôvery v právny štát. Prekáža im tiež, že pred zasadnutím súdnej

radu neformálne diskutujete s jej členmi o jednotlivých bodoch a potom je už na súdnej rade len formálna diskusia.

V žiadnej komisii vlády som nezasadol. Prišiel som tam neoficiálne ako profesor práva, ako bývalý generálny advokát súdneho dvora, zdržal som sa dve hodiny. Povedal som pánovi premiérovi Hegerovi, že členom sa môžem stať vtedy, keď to odobrí súdna rada, a odišiel som. Samozrejme, že počas tých dvoch hodín bola nejaká neformálna, neoficiálna diskusia, do ktorej som sa zapojil, ale to bolo všetko. Pokiaľ sa pýtate na neformálne diskusie na súdnej rade, tak je to administratívny orgán. Ten funguje na istých princípoch. V januári 2021 sme dostali nové, veľmi rozsiahle kompetencie a právna úprava je nejasná, tak sme museli viaceré veci riešiť neformálnymi diskusiami, napríklad výklad predpisov. Na tom nie že nevidím nič zlé, ale keby som to nerobil, tak by som ukázal totálnu neschopnosť predsedáť súdnej rade. Mám právo organizovať pracovné stretnutia, nerozhoduje sa na nich a slúži to na širšiu odbornú prípravu, napríklad vďaka tomu existuje Najvyšší správny súd. Na zasadnutiach súdnej rady mohol každý diskutovať, o čom chcel.

Vraj máte ísť teraz aj do konzília odborníkov na ministerstve zdravotníctva, je to tak?

Už veľmi dávno so mnou hovorili o tom, či by som sa, so zreteľom na moje skúsenosti a poznatky aj z EÚ, nechcel stať členom konzília. Povedal som, že to nepovažujem za veľmi vhodné. A doplnil som aj bonmot, že ak by tam bol generál Lengvarský, tak síce on by bol generál, ale ja by som bol jediný „mazák“. Obrátil som to na žart, žiaden dekrét som nedostal a ani ma už potom neoslovili. Účasť znalca ústavy by napomohla tomuto orgánu, ale je to nekompatibilné s pozíciou predsedu súdnej rady.

Vaša kritika prebieha najmä na sudcovskej platforme, ktorú číta viac ako 1200 sudcov. Sudcovia, čo žiadajú aj váš odchod, tam často posielajú články z konšpiračných webov – Hlavné správy, Hlavný denník alebo Ereport Fedora Flašíka. Čo si má verejnosť myslieť o ich úsudkoch, keď toto považujú za relevantné zdroje?

Skutočne nechápem, že nerozlišujú. Ako keby nemali schopnosť rozlišovať, čo je korektná informácia, čo je akceptovateľné. Sudca sa má aj v občianskom živote správať tak, aby neznižoval dobrú povesť, dôstojnosť, dôveryhodnosť justície. Preberanie týchto textov alebo aj publikovanie v týchto médiách vzbudzuje rozpaky u veľkej časti verejnosti. Mám také signály, ja to nesledujem, ale občas mi niekto povie, čo tam bolo povedané. Je to prekvapujúce. Sudca by mal byť uvážlivý, triezvy, schopný rozlišovať medzi dobrom a zlom a čo je informácia a čo nie je. Zrejme ich to ťahne k týmto médiám kvôli tomu, že tam sa dá urážať, ponižovať, špiť bez trestne. Ani by som sa nezamýšľal nad tým niekoho takého žalovať. Je to to isté ako pri Štefanovi Harabinovi, kde som povedal, že hocičo na

mňa napíše alebo povie, tak ma to nezaujíma a nepočítam ho žalovaním. Platí to aj pre týchto ľudí. Občas mi táto skupina sudcov pripomína takého kolektívneho Harabina. Keby ma kritizovali a uviedli argumenty, tak to beriem, zamyslím sa, ale keď pridajú hrubé urážky, tak dokresľujú ich úroveň. Jedným uchom dnu, druhým von.

Mlčaním to prechádza aj väčšina sudcov, občas im sudca Vladimír Kozáčik zo Žiliny napíše, že to nemá úroveň ústavných činiteľov, ale inak sú všetci ticho. Je to dobre?

Naozaj som dostal desiatky podporných e-mailov od významných sudkýň a sudcov, ktorí otvorene priznali, že nechcú verejne vystupovať, lebo chcú mať pokoj pri práci, ale dištancujú sa od týchto výrokov. Jeden z mailov končil aj tak, že ten sudca nie so všetkým, čo robím, súhlasí, ale napriek tomu si ako sudca myslí, že výzva nemá logický ani právny základ.

Týchto sudcov spája spochybňovanie spolupracujúcich obvinených a vyšetrovanie veľkých káuz. Túto tému reprezentuje sudca Peter Šamko, ktorý k tomu verejne vystupuje, aj vo Flašíkovom Ereporte. Šamko tiež zverejnil Threemu alebo napísal text o akejsi preparácii obvinených, dal záruku za sudcu Richarda Molnára, ktorý bol obvinený z korupcie. Je to v poriadku?

Poznám pána sudcu Šamka už aj osobne, dostal pre uverejnenie Threemy odo mňa písomné napomenutie. Poznal som aj jeho otca, ktorý, žiaľ, pred niekoľkými dňami odišiel z tohto sveta. Na celej záležitosti je smutné, že Peter Šamko mladší je inteligentný vzdelaný mladý človek s veľmi sľubnou kariérou a pôsobil na mňa veľmi dobre. Je mi ľúto, že taký kvalitný človek sa takto prezentuje. Ale prečo sa tak prezentuje, neviem. Nechápem motív. Nemôže to byť len odborný motív, pretože napríklad to o tom preparovaní obvinených napísal, že sa to deje aj v súčasnosti. Ako môže jeden sudca napísať, že sa to deje v súčasnosti, a neponúknuť príklad? Dôkaz. Keď sa to deje v súčasnosti, tak to znamená, že orgány činné v trestnom konaní páchajú trestné činy.

Títo sudcovia sa snažia povedať, že sa to deje na politickú objednávku, a Peter Šamko je trestný sudca.

Je predseda trestnoprávneho kolégia na bratislavskom krajskom súde. Nerozumiem tomu, neviem si to vysvetliť. Ako sudca by mohol byť pýchou súdництва na Slovensku. Musí v tom byť niečo osobné, ale neviem to identifikovať. Keby sa mal takto diskvalifikovať zo súdництва, bolo by to na škodu.

Môže dať trestný sudca záruku za svojho kamaráta sudcu obvineného z korupcie, ako to urobil pán Šamko v prípade sudcu Molnára?

Zákon tomu nebráni, je to dovolené, len Najvyšší súd túto záruku neprijal s argumentom, že ide o človeka, ktorý je bezúhonný, výborný sudca, ale v tomto prípade nie dostatočne dôveryhodný. Aj v tomto prípade musí byť každému zrejmé, že ide o nejaký osobný motív. Predsa toho človeka poznáte a viete, že keď ho zobrali do väzby na taký dlhý čas a bolo vyprodukovaných toľko dôkazov, tak niečo sa tam deje. Nebudem pátrať, ani na to nemám kompetenciu. Nemôže to byť odborný motív, kvôli odbornému záujmu predsa neponúkate osobnú záruku.

Teraz sa títo istí sudcovia, aj pán Šamko zastávajú sudcu Juraja Kapinaja, ktorý zobral do väzby vyšetrovateľov Čurillu, Ďurku a ostatných, pretože vyšetrovateľ NAKA začal preverovať trestné oznámenie, či sa Kapinaj nedopustil ohýbania práva. Čo si myslíte o tomto trestnom čine?

Nebudem sa k tomu vyjadrovať, pretože podľa novej kompetencie súdnej rady, ak bude náhodou pán sudca Kapinaj obvinený, môže požiadať súdnu radu, aby nedala súhlas na pokračovanie v trestnom stíhaní. Táto nová kompetencia chráni sudkyne a sudcov pred zneužitím prostriedkov trestného konania.

Nie je tento trestný čin zneužitelný proti sudcom? Potrebujeme ohýbanie práva, keď máme zneužitie právomocí verejného činiteľa?

Osobne sa nazdávam, že by sme vyžili aj bez trestného činu ohýbania práva, ale keď už ho máme v platnom Trestnom zákone, tak sa treba na to pozeráť tak, že je tu značné odlíšenie od zneužitia právomocí verejného činiteľa. Ohýbanie práva znamená, že sudca podľa názoru vyššieho súdu, Najvyššieho súdu alebo Ústavného súdu vyniesol rozhodnutie na základe, ktorý nezodpovedá obsahu spisu. Čiže vedome prekrútil fakty.

Ako budete rozlišovať medzi právnym názorom a vedomím prekrútením faktov?

Nebude to konštatovať vyšetrovateľ, prokurátor, ale vyšší súd, Najvyšší súd alebo Ústavný súd. To, čo bude základom pre objektívnu stránku trestného činu, bude musieť mať oporu v rozhodnutí vyššieho súdu. Len súd môže konštatovať, že sudca použil výpoveď svedka tak, že napríklad časť z nej vypustil a zmenil jej zmysel. To sa dá urobiť len vedome, nie z nedbanlivosti. Ale zdôrazňujem, že by som pokojne bez tohto trestného činu dokázal existovať a pri stíhaní nekorektných rozsudkov by sa možno dalo vystačiť aj s trestným činom zneužitia právomocí verejného činiteľa.

Sudkyňa Dana Jelínková Dudzíková vás nazvala aj marionetou vlády a vy ste potom preto opustili projekt, ktorý sa týkal vzdelávania sudcov vo

francúzskom jazyku. Nedoplatia na to sudcovia, ktorí sa chceli učiť po francúzsky?

Platforma frankofónnych sudcov a sudkýň bola neformálna. Pani Jelínková-Dudzíková ma oslovila, či by som nebol garantom so zreteľom na to, že ovládam aj odbornú francúzštinu, preložil som aj knihu z francúzštiny do slovenčiny. Súhlasil som, pripravil som celý projekt, vedecký seminár, komunikovali sme vo francúzštine, prihlásilo sa asi 25 ľudí. Prvý seminár sa mal zaoberať tým, či Súdny dvor EÚ môže, musí alebo nesmie chrániť vnútroštátne súdnictvo pred politickými vplyvmi. To sú tie rozsudky vo veci Poľska, všetko bolo pripravené. Seminár padol pre pandémiu. Tá marioneta bola posledná urážka. Sudkyňa, ktorá je rok a pol vo funkcii, je líderka tohto kritického zoskupenia? Napísal som, nech sa nehnevajú a nech si dajú iného garanta. Oznamil som to aj Francúzskemu inštitútu, že mi je to veľmi ľúto.

Urazili ste sa?

To nie je dobrý výraz. Neurazil som sa, ale je mi zaťažko spolupracovať s človekom, ktorý toto hovorí. Ide o veľmi úzku spoluprácu, už sme sa oslovovali krstnými menami, chcel som vytvoriť takú luxemburskú atmosféru, aby sme za nejaké roky vygenerovali sudcov, ktorí budú vedieť po francúzsky, ale zámerom bolo aj učiť sa francúzštinu na princípe práva EÚ. Nech pani sudkyňa prepáči, ale ja už som nejaké funkcie preskákaval a mne povie, že som marioneta? Ona buď nevie, čo je marioneta, alebo si myslí, že si to môže dovoliť. Áno, sloboda prejavu jej umožňuje kopnúť si aj do človeka, ako som ja, ale mňa nemôže nikto donútiť, aby som s takou osobou spolupracoval, pretože to je pod ľudskú dôstojnosť.

Stále nevieme obsadiť miesto dodatočného sudcu v Luxemburgu. Je to pravda, že vás presviedčajú, aby ste kandidovali?

Od prvého septembra nebudeme mať ani toho prvého sudcu, takže ide o dvoch sudcov. Ja už som sa pevne rozhodol, že nebudem kandidovať, pretože to je šesť rokov. Kandidoval som štyrikrát a štyrikrát ma Súdna rada vyprevadila a uprednostnila ľudí, ktorí na to nemajú. V poslednom prípade uprednostnila úradníka Európskeho súdu pre ľudské práva pred mnou, čo už ozaj nikto nevedel pochopiť. Chcem splniť sľub, ktorý som dal niektorým členom súdnej rady pred voľbou predsedu, že túto pozíciu nevyužijem na to, aby som sa dostal na súdny dvor. Dokázal som to tým, že teraz je tam Miroslav Gavalec, ale je to veľký problém. Slovensko je jediná členská krajina EÚ, ktorá tam o chvíľu nebude mať ani jedného sudcu a bude blokovat' prácu niektorých senátov na súde pre 460 miliónov ľudí. To nie je moja chyba, ale toto si ľudia, ktorí podpisujú rôzne výzvy, neuvedomujú, že takýchto chýb sa stalo za posledných 15 rokov viac. Za rok a pol sa stretávam s toľkými problémami systémového charakteru, že oni ako keby žili v inom svete. Z ich radov som nepočul ani slovko sebakritiky, sebauvedomenia si, v akom stave je justícia, napríklad aj bratislavská. Keď majú vygenerovať

vhodného kandidáta na všeobecný súd, nedokážu to urobiť. Samozrejme, ten kandidát nemusí byť sudca z povolania. Môže to byť aj akademik, advokát, vynikajúci firemný právnik, len musí ovládať francúzsky jazyk a pracovať 12 až 15 rokov na vysokej právnickej pozícii, najlepšie, samozrejme, sudcovskej. Musí byť tiež schopný pracovať v medzinárodnom prostredí a musí to byť všeobecne uznávaná autorita, osobnosť.

Ani to nevyzerá tak, že by sme to mohli obsadiť?

Nie je tu priestor ani na opatrný optimizmus, lámem si nad tým hlavu. Mohol by som kandidovať, nebol by to problém, ale ide o ďalších šesť rokov. Išiel by som tam len s jediným cieľom – vychovať v mojom kabinete aspoň niekoľkých, ktorí by boli schopní o šesť rokov plynule zaplniť tieto veľmi významné sudcovské posty. Toto ma ešte trošku omína, že predsa by som mal, poznám tú prácu.

Tak ako je to? Je to definitívne, že nebudete kandidovať?

Nedá sa to takto povedať, ale skôr som náchylný povedať, že nie. Áno, pred siedmimi rokmi som to chcel, ale to som mal 60.

Ale sľúbili ste, že zostanete predsedom súdnej rady.

Áno, ale sľúbil som to za iných podmienok. Kto čakal, že sa dostaneme do štádia, že päťkrát nám odmietnu kandidáta? Ja som teraz vypísal piate voľby a nikto. Každý sa bojí postaviť pred ten poradný panel. Sú tam mimoriadne zdatní ľudia, ktorí vás okamžite odhadnú. Teraz sa stal predsedom poradného panelu Vasilios Skuris, dvanásťročný predseda Súdneho dvora. S takýmito ľuďmi sa nedá rozprávať spôsobom, akým sa u nás zvyklo uchádzať sa o funkcie vo výberových konaniach.

Kritizovali ste generálneho prokurátora Maroša Žilinku za to, ako rozhoduje o paragrafe 363. Je podľa vás v poriadku, že išiel do Ruska na stretnutie s generálnym prokurátorom, ktorý je na sankčnom zozname EÚ?

Osobne s pánom generálnym prokurátorom nemám žiadny problém, ani zlé vzťahy, dokonca momentálne žiadne vzťahy, ale kritizoval som spôsob, akým rozhoduje. Ako bývalý predseda Ústavného súdu som nemohol nechať bez povšimnutia takýto zásah do legitimacy rozhodovania súdov, aký sa prezentoval v tej známej kauze (*Pčolinský- pozn. red.*). Nemôžete použiť paragraf 363 Trestného poriadku tak, že revidujete právne názory troch senátov Najvyššieho súdu. Nedávno sa postavil za rovnaký názor aj bývalý sudca Súdneho dvora EÚ Daniel Šváby. Tiež to nie je proti pánovi Žilinkovi. Doktor Šváby bol kedysi podpredsedom Krajského súdu v Bratislave a vyjadril veľké prekvapenie, že sudcovia podporujú postup generálneho prokurátora, ktorý vlastne znevážil schopnosť Najvyššieho súdu poskytovať spravodlivosť. A pokiaľ ide o návštevu

Ruskej federácie, tak rozhodne by som tam za tohto stavu nešiel. Každý hovorí, že to nie je na disciplinárne stíhanie, že nič neporušil, ale ja by som tam nešiel, pretože poznám článok štyri, odsek tri zmluvy o Európskej únii. Ten vyzýva členské štáty a ukladá im povinnosť lojálnej spolupráce. To znamená, že ak Únia zaujme nejaké stanovisko, napríklad rozhodnutie, že dá niekoho na sankčný zoznam, tak nemôžete mariť účinky tohto rozhodnutia tak, že sa idete stretnúť s takýmto človekom, dokonca s ním uzavrieť dohodu. Za normálnych okolností milujem ruskú literatúru a dokážem sa označiť za rusofila, ale toto je právno-politická vec, ktorá ma ako ústavného činiteľa zaväzuje. Zmluva EÚ je vlastne ústava EÚ a je to pre nás plne záväzná, to sa nedá obísť.

Ste bývalý predseda Ústavného súdu a práve Ústavný súd teraz vo viacerých prípadoch rozhodol o porušení práv väzobne stíhaných osôb. V roku 2021 išlo o porušenie práv pre väzbu v 12 prípadoch, kým v 2020 a 2019 k tomu nedošlo ani raz. Ako si to vysvetľujete? Začali sudy zrazu inak rozhodovať, alebo je to tým, o aké osoby ide?

Nad touto otázkou som sa zamyslel bez toho, aby ste mi ju položili. Je to nárast dokonca len v jednom, dvoch senátoch a vzbudilo to u mňa odborný záujem. Obávam sa, že vysvetlenie spočíva len v tom, ako si ten-ktorý senát na Ústavnom súde vykladá článok 17 Ústavy a ako pristupuje ku konštantnej judikatúre Najvyššieho súdu. V senáte, kde je napríklad doktor Duľa, bývalý predseda trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu, nedošlo k zrušeniu ani jedného takého rozhodnutia. Naopak, v senátoch, v ktorých pôsobia ľudia, ktorí nikdy nemali nič spoločné s trestným právom, dochádza k vývoju, ktorý ukazuje, že sa Ústavný súd snaží stať akousi štvrtou inštanciou, ktorá preskúmava zákonnosť a ústavnosť väzieb. Nemyslím si, že je to šťastný trend. Už dávnejšie som si pozbieral tieto rozhodnutia a uvažujem, že by som o tom napísal odbornú štúdiu. Je to nebezpečný trend, prudká zmena judikatúry Ústavného súdu bez toho, aby sa zjednocovali právne názory senátov, a ide o znižovanie rešpektu Najvyššieho súdu.

Za sedem rokov, keď som bol predsedom Ústavného súdu, sme zrušili len pár rozhodnutí Najvyššieho súdu. Tolko, koľko teraz zrušujú niekedy za dva-tri mesiace. Treba si to uvedomovať a pokúsiť sa vývoj judikatúry zjednotiť a upraviť tak, aby nedošlo k devalvácii rozhodnutí Najvyššieho súdu, kde rozhodujú špičkoví, elitní trestní sudcovia, takmer do jedného sú tam takíto ľudia a dosť sa ich to dotýka. Prečo taký prudký nárast? A všetko vo veľmi citlivých kauzách. Sú to nepríjemné otázky, ale treba si ich položiť. Vývoj trestnej politiky štátu nemôže byť závislý od toho, kto sedí na Ústavnom súde, alebo kto súdi na Najvyššom súde. Keby som bol predseda Ústavného alebo Najvyššieho súdu, tak by som sa pokúsil vyvolať odborný seminár k tomu, čo spôsobilo tento nárast. Skutočne zlyháva Najvyšší súd v takom veľkom počte a v takých významných veciach? Skutočne všetky rozhodnutia Ústavného súdu obsahujú korektné

dôvody? Našli sme v nich mnohé chyby, aj vecné, aj nesprávne hodnotenia, aj odklon od judikatúry.

Teraz bude prebiehať voľba nových členov súdnej rady, tej časti, ktorá zastupuje sudcov. V sudcovskej komunikácii sa pani Kosová ironicky post'ažovala aj na vaše vyjadrenie, že novými členmi súdnej rady by sa mali stať kandidáti z mladšej generácie. Povedala, že keďže má už po 50-ke, tak ona už asi nemá šancu. Ako ste to mysleli?

Povedal som z mladšej a strednej generácie. Pani Kosová má okolo 51 rokov, pokiaľ viem, takže vôbec som ju nevyлúčil. Ale prihováram sa celej sudcovskej komunite, ktorá bude voliť, aby uvážila, že za minulosťou treba urobiť hrubú čiaru aj tak, že sa nedostane do súdnej rady nikto, kto mal hoci aj neformálne kontakty s prostredím, z ktorého sa vygenerovali tie kriminálne skutky. Nikto, na kom leží tieň, hoci len podozrenia, že mal kontakty s Marianom Kočnerom, Monikou Jankovskou a ďalšími ľuďmi, ktorí sú momentálne stíhaní. Je to legitímna výzva. Potrebujeme tam mať ľudí, ktorí budú pôsobiť dôveryhodne. Súdna rada má 18 členov, ja som len jeden z členov, mám len jeden hlas. Potrebujeme, aby sa títo ľudia angažovali, a to sa nedá vtedy, keď sa stále musíte vyhýbať neprijemným otázkam. Pred mojou voľbou za predsedu som tej časti, ktorá je zložená zo sudcov, povedal, nech povedia, kto bude kandidovať na predsedu alebo predsedníčku, nikto. A bola tam aj pani Kosová a ďalší. Ak medzi tými piatimi sudcami bude osobnosť, tak jej veľmi rýchlo uvoľním miesto a bez výzvy.

Čoskoro to budú štyri roky od vraždy Jána Kuciaka, keď nastal zásadný zápas o spravodlivosť, a stále je to veľmi krehké. Ako si myslíte, že to dopadne? Nahrávky z chaty ukazujú, že robia všetko pre to, aby ten stav zvrátili.

Nahrávky som si vypočul. Bola to šokujúca skúsenosť, ale neviem sa hnevať na ľudí, ktorí sa bránia, hoci aj takýmto spôsobom. Stratiť osobnú slobodu, majetok, rodinu, všetko, chápem to. Ale je to veľmi silná káva, keď sa tam plánuje niečo hodiť na mŕtveho človeka. Napriek tomu, že sa zdá, že sa toho deje veľa a že sa všetko spochybňuje, tak som mierne optimistický. Veci sa pohli razantne dopredu aj z hľadiska trestnoprávneho, morálneho a politického tak, že už ich nezastavíte. Toto sú len pokusy celý proces zabrzdiť, výlučne z osobných dôvodov. Už to nemajú ako vrátiť. Myslím si, že sa vo veľmi krátkej dobe dozvieme, kto zavraždil Jána Kuciaka a jeho snúbenicu a aj kto za tým stál ako organizátor. Bol to najohavnejší čin v mojom živote. Ani zmena politickej situácie by neprinesla také zmeny, ktoré by viedli k tomu, že by to expirovalo bez dôsledkov na páchatel'ov.

A očista justície?

To je niečo, čo je úplne v rukách sudcov a sudkýň, oni musia výrazne zabrať. Aj tu som opatrne optimistický. Za rok a pol, čo som predsedom súdnej rady, sa dostali do justície mnohí mladí ľudia, všetkých som videl, všetkých som si vypočul. Sú to vzdelaní, odhodlaní, morálne pevní ľudia. Vyžarovalo z nich odhodlanie nežiť v tomto prostredí, a to je základ. Keď títo mladí a aj generácia pred nimi zatlačia na očistu, tak tá nastane. Sčasti generačne a sčasti aj tým, že si niektorí v justícii uvedomia, nebude ich až tak veľa, že je koniec skutkom, ktorých sa mohli dopúšťať z kolegiality, korupcie a tak ďalej.

Koniec vybavovania.

Koniec vybavovania je dobrý výraz.

Ján Mazák (67)

Predseda Súdnej rady. Narodil sa v Košiciach, vyštudoval Právnickú fakultu Univerzity P. J. Šafárika, je profesor. V roku 1980 bol vymenovaný za sudcu, bol predsedom Mestského súdu v Košiciach. V rokoch 2000 až 2006 bol predsedom Ústavného súdu. V rokoch 2006 až 2012 bol generálnym advokátom Súdneho dvora EÚ v Luxemburgu.